

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma Trečiosios gyvybės draudimo direktyvos ⁽¹⁾ 31 straipsnį ir Antrosios gyvybės draudimo direktyvos ⁽²⁾ 15 straipsnio 1 dalį, prirėikus siejamus su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsniu, draudžiama nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią išsami vartotojams skirta informacija pateikiama tik po to, kai gaunamas vartotojo prašymas, t. y. kartu su draudimo polisu („poliso įteikimo modelis“)? Jei į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar vien tai gali būti pagrindas vartotojui reikšti prieštaravimą, t. y. pagrindas atsirasti teisei į draudimo sutarties grąžinimą į ankstesnę padėtį? Ar tokią teisę galima užginčyti remiantis teisės netekimo arba piktnaudžiavimo teise argumentu?
2. Ar draudikui, kuris vartotojui nesuteikė informacijos apie jo teisę pareikšti prieštaravimą arba ją suteikė netinkamai, draudžiama užginčyti iš to kylančias vartotojo teises, visų pirma teisę pareikšti prieštaravimą, remiantis teisės netekimo arba piktnaudžiavimu teise argumentu?
3. Ar draudikui, kuris vartotojui nesuteikė vartotojams skirtos informacijos arba ją suteikė neišsamią arba netinkamai, draudžiama užginčyti iš to kylančias vartotojo teises, visų pirma teisę pareikšti prieštaravimą, remiantis teisės netekimo arba piktnaudžiavimo teise argumentu?
4. Ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma Antrosios gyvybės draudimo direktyvos 15 straipsnio 1 dalį, Trečiosios gyvybės draudimo direktyvos 31 straipsnį ir Direktyvos 2002/83 ⁽³⁾ 35 straipsnio 1 dalį, prirėikus siejamus su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsniu, draudžiama nacionalinės teisės nuostata arba jurisprudencija, pagal kurią draudėjui, teisėtai pasinaudojusiam teise atsisakyti sutarties, tenka faktų pateikimo ir įrodinėjimo pareiga, susijusi su pačios draudimo bendrovės gautos naudos kiekybiniu įvertinimu? Jei toks faktų pateikimo ir įrodinėjimo pareigos paskirstymas yra galimas, ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma veiksmingumo principą, reikalaujama, kad draudėjui savo ruožtu būtų numatyta teisė gauti informaciją iš draudiko arba naudotis kitomis palengvinančiomis priemonėmis, kad galėtų įgyvendinti savo teises?

⁽¹⁾ 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyva 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, suderinimo, iš dalies keičianti direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (Trečioji gyvybės draudimo direktyva) (OL L 360, 1992., p. 1).

⁽²⁾ 1990 m. lapkričio 8 d. Antroji Tarybos direktyva 90/619/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo, apibrėžianti nuostatas, padedančias veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, ir iš dalies keičianti Direktyvą 79/267/EEB (OL L 330, 1990, p. 50).

⁽³⁾ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir tarybos direktyva 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (OL L 345, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 6 t., p. 3).

2022 m. lapkričio 24 d. Sofiyski gradski sad (Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje

(Byla C-722/22)

(2023/C 45/21)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sofiyski gradski sad

Prejudicinis klausimas

Ar su Pamatinio sprendimo 2005/212 ⁽¹⁾ 2 straipsniu, siejamu su 1 straipsnio trečia įtrauka, suderinamas toks nacionalinio įstatymo aiškinimas, pagal kurį krovininė transporto priemonė (vilkikas ir priekaba), kurioje organizuotos nusikalstamos grupės nariai faktiškai turėjo didelį kiekį akcizu apmokestinamų prekių (cigarečių) be mokesčio banderolės ir kuria jie šias prekes vežė, neturi būti konfiskuojama kaip nusikaltimo priemonė?

⁽¹⁾ 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2005/212/TVR dėl nusikalstamu būdu įgytų lėšų, nusikaltimo priemonių ir turto konfiskavimo (OL L 68, 2005, p. 49).